

anélkül, hogy ezt nyíltan tematizálná, Gyórfy Ákos műve az üdvhozó erők mindennapi jelenlétének tapasztalatát sugallja; anélkül, hogy kimondaná, a kegyelmi állapot valóságáról, valósá tehető voltáról beszél. S hogy ez a metafizikus töltetű idill ténylegesen valóságként legyen megélhető, abban a méz és az arany szimbolikáját játékba hozó vers a maga esztétikai teltségével, a művészi szép *túlra* mutató minőségével nyújt segítséget az értelmező olvasatnak, az értő olvasónak.

Na, na!

Sursum cor...

TATÁR SÁNDOR

*Tán leépülök lassudan;
felejték mindent és elejték bögrét,
kint s bent homályba tart utam;
elzúg mellettem az öröklét*

*Talán merülök végtelen':
víz nyel el vagy nem-földi barlang
— semmiből nem lesz készletem,
lefoszlik rólam minden sallang*

*Talán eltűnök hirtelen,
mint bukszámból a pénzem;
mi túlélne, nincs hírnevem,
nem marad sem vagyon sem érdem*

*Ifjuságom, e rőt vagont,
messzire elvitték a sínek:
maholnap már csak pőre csont
— legfőbb öngól, ha strok*